

Αξιολόγηση Εκπαιδευτικών**Επιλεγμένος Αξιολογούμενος**

Όνομα αξιολογούμενου:

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΓΚΑΪΤΑΤΖΗΣ

Επιλεγμένος Αξιολογητής

Όνομα αξιολογητή:

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Στοιχεία παρακολούθησης διδασκαλιών

Πρακτικό συνάντησης αξιολογητή - αξιολογούμενου:

ΠΡΑΚΤΙΚΟ - ΓΚΑΪΤΑΤΖΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ.pdf

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την 1η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ 1ΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ-ΓΚΑΪΤΑΤΖΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ.pdf

Ημερομηνία 1ης συνάντησης:

18/02/2026

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την 2η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ 2ΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ-ΓΚΑΪΤΑΤΖΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ.pdf

Ημερομηνία 2ης συνάντησης:

02/03/2026

Ερωτήσεις Αξιολόγησης

Πολύ καλός

ΠΕΔΙΟ Α1: ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΗ

(1*)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

(1*) Η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών αποσκοπεί στη βελτίωση του εκπαιδευτικού τους έργου και κατ' επέκταση της ποιότητας του παρεχόμενου διδακτικού, παιδαγωγικού και υποστηρικτικού έργου στο πλαίσιο της δημόσιας εκπαίδευσης. Έχει πρωτίστως αναστοχαστικό και διαμορφωτικό χαρακτήρα, θέτοντας στο επίκεντρο την αυτοβελτίωση του εκπαιδευτικού και τη συνεχιζόμενη και ολιστική επαγγελματική του εξέλιξη [ΚΥΑ αριθμ.9950/ΓΔ5/27-1-2023 (ΦΕΚ 388)]. Η παρούσα αξιολόγηση του εκπαιδευτικού (ΠΕ70) κ. Γκαϊτατζή Απόστολου (ΠΕ70) εστιάζει στο πεδίο Α1, όπου περιγράφεται η διδασκαλία του στη γενική και ειδική διδακτική των γνωστικών αντικειμένων. 1. Η συνάντηση προετοιμασίας, μεταξύ αξιολογήτριας-Συμβούλου Εκπαίδευσης κ. Παπαγεωργίου Αικατερίνης και αξιολογούμενου (ΠΕ70) κ. Γκαϊτατζή Απόστολου, πραγματοποιήθηκε την Παρασκευή 6 Φεβρουαρίου 2026 και ώρα 12.00', στο Δημοτικό Σχολείο Διαβατού-Μέσης. Συζητήθηκαν θέματα αναφορικά με τις παρατηρήσεις δύο διδασκαλιών που αφορούν τη γενική και ειδική προσέγγιση των μαθημάτων της Γλώσσας και της Ιστορίας Γ' τάξης. Ειδικότερα, συζητήθηκαν η διαδικασία της αξιολόγησης, τα κριτήρια, τα προσδοκώμενα μαθησιακά αποτελέσματα, οι στόχοι της διδασκαλίας, η εστίαση, η μεθοδολογία, οι πρακτικές και τα εργαλεία, η ανατροφοδότηση του γνωστικού αντικείμενου, οι ιδιαιτερότητες του μαθητικού δυναμικού της τάξης και της σχολικής μονάδας. Η απόφαση πάρθηκε, από κοινού, να πραγματοποιηθεί η 1η διδασκαλία την Τετάρτη 18-2-2026 και ώρα 8.15' (1η διδακτική ώρα), στο Δημοτικό Σχολείο Διαβατού-Μέσης, για μία διδακτική ώρα. Με πρόταση του αξιολογούμενου έγινε η επιλογή του μαθήματος της Γλώσσας, Γ' τάξης: Θεματικό Πεδίο: Περιγραφική Γραμματική. Ενότητα: Επίθετα. Για τη

δεύτερη (2η) διδασκαλία αποφασίστηκε να πραγματοποιηθεί τη Δευτέρα 2-3-2026 και ώρα 11.45'(5η διδακτική ώρα), στο Δημοτικό Σχολείο Διαβατού-Μέσης, για μία διδακτική ώρα. Με πρόταση του αξιολογούμενου έγινε η επιλογή του μαθήματος της Ιστορίας, Γ' τάξης: Θεματικό Πεδίο: Ελληνική Μυθολογία. Ενότητα: Κοσμογονία (Ο κατακλυσμός του Δευκαλίωνα), όπου ο αξιολογούμενος εκπαιδευτικός διδάσκει ως υπεύθυνος δάσκαλος στη Γ' τάξη. Κατά την παρακολούθηση των διδασκαλιών διαπιστώθηκαν τα παρακάτω: Προετοιμασία Διδασκαλίας Οι δύο διδασκαλίες υλοποιήθηκαν στην αίθουσα της Γ' τάξης του σχολείου. Ο σχεδιασμός των δύο διδασκαλιών κατέδειξε ότι ο εκπαιδευτικός προσέγγισε τη μαθησιακή διαδικασία με συστηματικότητα και παιδαγωγική συνείδηση, λαμβάνοντας υπόψη τόσο τους στόχους του Αναλυτικού Προγράμματος όσο και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της μαθητικής ομάδας. Στην πρώτη διδασκαλία, η οποία εντάσσεται στο μάθημα της Νεοελληνικής Γλώσσας, διατυπώθηκαν σαφείς και συγκεκριμένοι μαθησιακοί στόχοι, οι οποίοι αφορούσαν τόσο τη γνώση της γραμματικής έννοιας του «επιθέτου» όσο και την ανάπτυξη δεξιοτήτων χρήσης του σε πραγματικά γλωσσικά συμφραζόμενα. Οι στόχοι περιλάμβαναν την αναγνώριση των επιθέτων μέσα σε ένα κείμενο, την κατανόηση της λειτουργίας τους ως στοιχείων προσδιορισμού των ουσιαστικών και τη διαπίστωση του δορυφορικού τους ρόλου σε σχέση με το συντακτικό τους πυρήνα, την παραγωγή σύντομων περιγραφικών φράσεων από τους/τις μαθητές/τριες. Η επιλογή του αποσπάσματος από το κείμενο «Ο Γεροστάθης» του Λέοντος Μελά λειτούργησε ως κατάλληλη αφορμή για τη διδασκαλία, καθώς το λογοτεχνικό περιεχόμενο παρείχε πλούσιο γλωσσικό υλικό για την αναγνώριση και επεξεργασία των επιθέτων. Η σύνδεση της γραμματικής διδασκαλίας με αυθεντικά λογοτεχνικά ή μη κείμενα αποτελεί βασική αρχή της σύγχρονης διδακτικής της γλώσσας, σύμφωνα με την οποία η γραμματική γνώση αποκτά νόημα, όταν εντάσσεται σε πραγματικές επικοινωνιακές περιστάσεις. Η οργάνωση της διδασκαλίας περιλάμβανε σαφείς διδακτικές φάσεις, αφορμή, διερεύνηση της έννοιας, επεξεργασία δραστηριοτήτων, παρουσίαση αποτελεσμάτων και τελική εμπέδωση. Η συγκεκριμένη δομή ανταποκρίθηκε στο μοντέλο της διδακτικής ακολουθίας που προτείνεται από τη σύγχρονη παιδαγωγική θεωρία (scaffolding), σύμφωνα με το οποίο η μαθησιακή διαδικασία εξελίσσεται σταδιακά από την ενεργοποίηση της προϋπάρχουσας γνώσης προς την οικοδόμηση νέων εννοιών. Στη δεύτερη διδασκαλία, που αφορούσε το μάθημα της Ιστορίας, ο σχεδιασμός παρουσίασε, επίσης, σαφή δομή και παιδαγωγική συνοχή. Οι στόχοι του μαθήματος δεν περιορίστηκαν στη γνωστική κατανόηση της μυθολογικής αφήγησης, αλλά επεκτάθηκαν στην ανάπτυξη δεξιοτήτων σύγκρισης, ερμηνείας και ιστορικής σκέψης. Οι μαθητές/τριες κλήθηκαν να συγκρίνουν δύο αφηγήσεις κατακλυσμού, εκείνη της ελληνικής μυθολογίας και της βιβλικής αφήγησης του Νώε, προκειμένου να εντοπίσουν ομοιότητες και διαφορές μεταξύ τους. Η διδακτική επιλογή της συγκριτικής προσέγγισης ενίσχυσε τη διαθεματική διάσταση της διδασκαλίας και καλλιέργησε την ικανότητα των μαθητών/τριών να αντιληφθούν κοινά μοτίβα σε διαφορετικές πολιτισμικές παραδόσεις. Παράλληλα, η χρήση χαρτών και οπτικοακουστικού υλικού υποστήριξε τη βιωματική κατανόηση του ιστορικού περιεχομένου. Ιδιαίτερα σημαντικό στοιχείο του σχεδιασμού αποτέλεσε η πρόβλεψη διαφοροποιημένης διδασκαλίας για μαθήτρια με μαθησιακές δυσκολίες. Ο εκπαιδευτικός προσάρμοσε το φυλλάδιο εργασίας και παρείχε επιπλέον υποστήριξη, προκειμένου να διασφαλιστεί η ενεργός συμμετοχή της μαθήτριας στη μαθησιακή διαδικασία. Η πρακτική αυτή ανταποκρίθηκε στις αρχές της συμπεριληπτικής εκπαίδευσης και της διαφοροποιημένης παιδαγωγικής. Συμπερασματικά, η προετοιμασία των διδασκαλιών κατέδειξε ότι ο εκπαιδευτικός σχεδίασε τη διδακτική διαδικασία με μεθοδικότητα και έλαβε υπόψη τόσο τους διδακτικούς στόχους όσο και τις ανάγκες της συγκεκριμένης μαθητικής ομάδας. Επιστημονική και γνωστική επάρκεια Η επιστημονική και γνωστική επάρκεια του εκπαιδευτικού αποτυπώθηκε στον τρόπο με τον οποίο παρουσίασε το γνωστικό αντικείμενο και μετασχημάτισε την επιστημονική γνώση σε παιδαγωγικά κατάλληλο μαθησιακό περιεχόμενο. Στην πρώτη διδασκαλία, η γραμματική έννοια του «επιθέτου» παρουσιάστηκε μέσα από την επεξεργασία ενός αυθεντικού κειμένου, γεγονός που επέτρεψε στους/στις μαθητές/τριες να κατανοήσουν τη λειτουργία του «επιθέτου» στο πλαίσιο του λόγου. Η δραστηριότητα, κατά την οποία οι μαθητές/τριες κλήθηκαν να αφαιρέσουν τα επίθετα από το κείμενο και να συγκρίνουν το αποτέλεσμα με το αρχικό κείμενο, αποτέλεσε χαρακτηριστικό παράδειγμα διερευνητικής προσέγγισης της γνώσης. Η διδακτική αυτή επιλογή συνάδει με τις αρχές του εποικοδομισμού, σύμφωνα με τις οποίες η γνώση δε μεταδίδεται παθητικά, αλλά οικοδομείται ενεργά από τους/τις μαθητές/τριες μέσα από διαδικασίες διερεύνησης και ανακάλυψης. Μέσα από τη σύγκριση των δύο εκδοχών του κειμένου, οι μαθητές/τριες οδηγήθηκαν στην κατανόηση του ρόλου των επιθέτων, στην περιγραφή και στη νοηματική πληρότητα του λόγου. Παράλληλα, ο εκπαιδευτικός αξιοποίησε την προϋπάρχουσα γνώση των μαθητών/τριών ζητώντας τους να θυμηθούν βασικά στοιχεία για τα επίθετα και συνέβαλε στη βαθύτερη κατανόηση των νέων εννοιών. Στη δεύτερη διδασκαλία, η παρουσίαση του μύθου του Δευκαλίωνα συνοδεύτηκε από τη συγκριτική αναφορά στη βιβλική αφήγηση του Νώε. Η σύγκριση των δύο αφηγήσεων επέτρεψε την ανάδειξη κοινών στοιχείων, όπως η θεική παρέμβαση, η καταστροφή του κόσμου από νερό (κατακλυσμούς) και η αναγέννηση της ανθρωπότητας. Η ερμηνεία των συμβολικών στοιχείων της αφήγησης, όπως το περιστέρι και το κλαδί ελιάς, συνέβαλε στην ανάπτυξη της ιστορικής και πολιτισμικής κατανόησης. Με τον τρόπο αυτό, η διδασκαλία υπερέβη την απλή αναπαραγωγή πληροφοριών και ενθάρρυνε την κριτική σκέψη. Η χρήση οπτικοακουστικού υλικού και χαρτών διευκόλυνε την κατανόηση των γεγονότων και παρείχε στους/στις μαθητές/τριες πολλαπλές αναπαραστάσεις της γνώσης, στοιχείο

που θεωρείται σημαντικό για την υποστήριξη διαφορετικών μαθησιακών στυλ. Συμπερασματικά, ο εκπαιδευτικός επέδειξε επαρκή γνώση του γνωστικού αντικειμένου και ικανότητα μετασχηματισμού της επιστημονικής γνώσης σε μαθησιακό περιεχόμενο κατάλληλο για την ηλικία των παιδιών της Γ' τάξης Δημοτικού. Διδακτική μεθοδολογία και πρακτικές Η διδακτική μεθοδολογία που εφάρμοσε ο εκπαιδευτικός χαρακτηρίστηκε από ενεργητικές μορφές μάθησης, οι οποίες ενίσχυαν τη συμμετοχή και τη συνεργασία των μαθητών/τριών. Κεντρικό στοιχείο και των δύο διδασκαλιών αποτέλεσε η ομαδοσυνεργατική μάθηση. Οι μαθητές/τριες εργάστηκαν σε μικρές ομάδες και ανέλαβαν, από κοινού, την επεξεργασία των δραστηριοτήτων. Η πρακτική αυτή βασίστηκε στις αρχές της κοινωνικοπολιτισμικής θεωρίας (Vygotsky), σύμφωνα με την οποία η μάθηση πραγματοποιείται μέσα από κοινωνική αλληλεπίδραση. Στην πρώτη διδασκαλία, οι μαθητές/τριες επεξεργάστηκαν διαφορετικά τμήματα του κειμένου και εντόπισαν τα επίθετα που περιλαμβάνονται σε αυτά. Η δραστηριότητα αυτή απαιτούσε συνεργασία και διάλογο μεταξύ των μαθητών/τριών, ενώ η παρουσίαση των αποτελεσμάτων από κάθε ομάδα ενίσχυσε τις επικοινωνιακές δεξιότητες των μαθητών/τριών. Στη δεύτερη διδασκαλία, οι ομάδες εργάστηκαν πάνω σε διαφορετικά φυλλάδια εργασίας, που αφορούσαν τη σύγκριση των δύο αφηγήσεων κατακλυσμού. Η διαφοροποίηση των δραστηριοτήτων μεταξύ των ομάδων συνέβαλε στην ανάπτυξη πολλαπλών οπτικών προσεγγίσεων του θέματος. Η χρήση βίντεο λειτούργησε ως αφορμή για τη συζήτηση και διευκόλυνε την κατανόηση του ιστορικού περιεχομένου. Ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα διδακτική πρακτική αποτέλεσε η δραματοποίηση της ιστορίας του Δευκαλίωνα, κατά την οποία οι μαθητές/τριες ανέλαβαν ρόλους, του Δευκαλίωνα και της Πύρρας, και αναπαράστησαν τη δημιουργία των ανθρώπων από τις πέτρες. Η βιωματική αυτή δραστηριότητα ενίσχυσε τη συμμετοχή των μαθητών/τριών και συνέβαλε στην κατανόηση του μύθου μέσα από την εμπειρική εμπλοκή. Η διαχείριση του χρόνου στη διάρκεια της διδασκαλίας υπήρξε αποτελεσματική, καθώς προβλέπονταν σαφείς χρονικές κατανομές για κάθε φάση της μαθησιακής διαδικασίας. Η εναλλαγή δραστηριοτήτων διατήρησε το ενδιαφέρον των μαθητών/τριών και απέτρεψε την κόπωση. Συμπερασματικά, η διδακτική μεθοδολογία του εκπαιδευτικού χαρακτηρίστηκε από ποικιλία στρατηγικών και πρακτικών που ενίσχυαν την ενεργό συμμετοχή των παιδιών στη μαθησιακή διαδικασία. Παιδαγωγικό κλίμα μάθησης και διαχείριση της τάξης Το παιδαγωγικό κλίμα που διαμορφώθηκε στην τάξη ήταν θετικό και υποστηρικτικό. Οι μαθητές/τριες συνεργάστηκαν μεταξύ τους και συμμετείχαν ενεργά στις δραστηριότητες. Ο εκπαιδευτικός, με τον ήρεμο τόνο της φωνής και την προσηνή διάθεση, ενθάρρυνε τον διάλογο και τη συμμετοχή όλων των μαθητών/τριών, δημιουργώντας ένα περιβάλλον ασφάλειας και εμπιστοσύνης. Οι μαθητές/τριες εξέφρασαν τις απόψεις τους, χωρίς τον φόβο του λάθους, και συμμετείχαν σε συζητήσεις που προήγαγαν την κριτική σκέψη. Η διαχείριση της τάξης υπήρξε αποτελεσματική και δεν προέκυψαν προβλήματα πειθαρχίας. Ο εκπαιδευτικός διατύπωσε σαφείς οδηγίες και οργάνωσε τις δραστηριότητες με τρόπο που διευκόλυνε τη συνεργασία. Η παρουσία μαθήτριας με μαθησιακές δυσκολίες αντιμετωπίστηκε με ευαισθησία, γεγονός που ενίσχυσε τον συμπεριληπτικό χαρακτήρα της διδασκαλίας. Αναστοχασμός της διδασκαλίας Ο εκπαιδευτικός υιοθέτησε κριτική αναστοχαστική στάση απέναντι στο διδακτικό του έργο. Ήταν ευγενικός και δεκτικός και έλαβε υπόψη τις υποδείξεις από τις συζητήσεις προετοιμασίας και παρατήρησης κατά τη διάρκεια της αξιολόγησης. Οι δραστηριότητες που σχεδίασε ήταν συναφείς με τους στόχους και τα προσδοκώμενα μαθησιακά αποτελέσματα. Οι δραστηριότητες μεταγνώσης που εντάχθηκαν στο τέλος των μαθημάτων επέτρεψαν στους/στις μαθητές/τριες να αναστοχαστούν σχετικά με όσα έμαθαν και να διατυπώσουν συμπεράσματα. Η αξιοποίηση βιωματικών δραστηριοτήτων, η χρήση οπτικοακουστικών μέσων και η διαφοροποίηση της διδασκαλίας για μαθητές/τριες με ιδιαίτερες ανάγκες συνιστούν στοιχεία ποιοτικής διδασκαλίας. Η παρατήρηση των δύο διδασκαλιών ανέδειξε έναν εκπαιδευτικό που οργάνωσε τη διδασκαλία του με συστηματικότητα και παιδαγωγική επάρκεια. Οι διδακτικές πρακτικές, που εφάρμοσε, ενίσχυαν τη συμμετοχική και συνεργατική μάθηση. Οι προτάσεις βελτίωσης που συζητήθηκαν αφορούσαν τη διάθεση περισσότερου διδακτικού χρόνου για τον διαμαθητικό διάλογο και την ανάληψη ευθύνης, την εστίαση στην καλλιέργεια του προφορικού λόγου και την τεκμηρίωση των αποτελεσμάτων κατά την παρουσίαση στην ολομέλεια από τα παιδιά, την αναζήτηση τρόπων παρουσίασης των αποτελεσμάτων ενθαρρύνοντας την αυτενέργεια των παιδιών, τις εναλλακτικές μορφές αξιολόγησης- αυτοαξιολόγησης και ετεροαξιολόγησης- τη στοχευμένη χρήση της τεχνολογίας και των ψηφιακών εργαλείων για την προσέλκυση του ενδιαφέροντος και την κατάκτηση της κατανόησης των εννοιών. Λαμβάνοντας υπόψη: • τις αναφερόμενες παρατηρήσεις των δύο διδασκαλιών στο πλαίσιο της αξιολόγησης (Πεδίο Α1), • την Έκθεση Αυτοαξιολόγησης στον ηλεκτρονικό ατομικό φάκελο του εκπαιδευτικού, • την υπηρεσιακή θητεία του (23 χρόνια), • τη συμμετοχή σε ευρωπαϊκά προγράμματα (Erasmus), προγράμματα σχολικών δραστηριοτήτων, • τις σπουδές του (ξένη γλώσσα-Αγγλικά Β2, πιστοποίηση ΤΠΕ (Α επίπεδο), παιδαγωγική κατάρτιση-επιμορφώσεις, ενδοσχολικές επιμορφώσεις, παρακολούθησεις συνεδρίων, σεμιναρίων), καταλήγουμε ότι το εκπαιδευτικό του έργο είναι «πολύ καλό» στην άσκηση της διδακτικής διαδικασίας. Ο εκπαιδευτικός κ. Γκαϊτατζής Απόστολος παρουσίασε παιδαγωγική επάρκεια και μέριμνα για την ενεργή συμμετοχή των παιδιών στη μαθησιακή διαδικασία.